

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 grudnia 2013 r.

Poz. 4538

UCHWAŁA NR 261/G288/P/13 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 28 listopada 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 3 w zw. z art. 15 ust.1 i art. 19 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXII.393.2013 Rady Gminy Ustka z dnia 15 listopada 2013r. w sprawie opłaty targowej

orzeka	nieważność	badanej	uchwały	w części	§ 1:
-		ust. 1 pkt			2,
- ust. 1 pkt 3.					

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2013r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XXXII.393.2013 Rady Gminy Ustka z dnia 15 listopada 2013r. w sprawie opłaty targowej, zaś w dniu 28 listopada 2013r. była przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium Izby ustaliło, że w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 Rada Gminy Ustka postanowiła, iż: „ustala się następujące stawki dzienne opłaty targowej”:
ust. 1 pkt 2: „za sprzedaż z wozów konnych i przyczep ciągnikowych płodów rolnych przez rolników w wysokości 5,00 zł”,
ust. 1 pkt 3: „za sprzedaż przez osoby fizyczne wyrobów wytworzonych w sposób nieprzemysłowy posiadających walory artystyczne typowe dla kultury ludowej (rękodzieła ludowego) w wysokości 1,00 zł”.

Kolegium tutejszej Izby analizując treść powyższego zapisu orzekło, że w/w postanowienia uchwały Rady Gminy Ustka w sposób istotny naruszają przepisy art. 19 pkt 1 lit. a) w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, upoważniające organ do różnicowania stawek o charakterze przedmiotowym, ale nie o charakterze podmiotowo-przedmiotowym.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku brzmienie art. 19 pkt 3 w zw. z art. 15 ust. 1 i art. 19 pkt 1) lit. a) w/w ustawy nie pozostawia wątpliwości, że różnicowanie wysokości opłaty targowej jest dopuszczalne (w granicach stawki maksymalnej), aczkolwiek tylko w zakresie przedmiotowym.

Zgodnie z przywołanymi przepisami rada gminy, w drodze uchwały, określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, zaś opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach.

Zatem istniejące ograniczenia, jakie ustawodawca wprowadził do kształtowania przez gminę wszystkich opłat lokalnych określonych w art. 19 pkt 1 w/w ustawy, dotyczą braku możliwości różnicowania tych

stawek w zakresie podmiotowym, a także narzuconych górnych limitów dziennej (a w przypadku opłaty od posiadania psów - rocznej) stawki kwotowej danej opłaty.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka